

sættes paa Grund af Uoverensstemmelser mellem Funktionærerne og det paagældende Selskab, skal det offentlige overtage Driften? Hvordan skal man bære sig ad, naar der ikke er bestemte Aftaler og Regler? Derfor mener jeg, at Voldgift var den naturligste Ordning. Det er rigtigt, hvad den ærede Ordfører sagde, at naar vi fik indført Bestemmelser om Voldgifts-afgørelser ved Privatbanerne, var det, fordi Funktionærerne velvilligt gik ind paa en saadan Overenskomst, og nu hører jeg altsaa, at Funktionærerne ved Telefonvæsenet ikke har villet gaa ind paa noget lignende. Men der er jo stor Forskel paa, om det er Staten, der driver Virksomheden, enten det nu er Telefon eller Jernbane, eller om det er private eller Kommuner, der gør det, thi Staten har det jo altid i sin Haand, naar det drejer sig om Penge, at ty til Statskassen, men noget helt andet er det med de private, thi der er jo Grænser for, hvad baade Baner og Telefonselskaber kan give for at tilfredsstille de Krav, der stilles fra Funktionærernes Side. Jeg vil ønske og haabe, at jeg ikke skal blive skuffet i min Optimisme om, at den arbejdende Befolkning i Danmark vil være lige saa lovlydig og bøje sig lige saa godt for Aftaler og Lovregler, som andre Borgere skal, men bliver det ikke Tilfældet, forekommer det mig, at Staten maa gribe til andre Forholdsregler.

**Ministeren for offentlige Arbejder (Hassing Jørgensen):** Jeg vil sige til det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen), at jeg har ikke den samme Anskuelse som han med Hensyn til, hvad man skal styre efter: Statsdrift eller kommunal Drift, og jeg mener, det maa staa klart allerede nu, at det, man skal styre efter, kan ikke blive kommunal Drift. Det, man skal styre efter, maa blive Statsdrift, saaledes som Tingene allerede nu er lagte til Rette. At man har en udmærket Institution paa Fyn, bestaaende af en kommunal Sammenslutning, er en Ting for sig. Alle fynske Institutioner er som bekendt fortrinlige, og det gælder ogsaa om Telefoninstitutionen, men det ligger maaske mere i de lokale Forhold end i selve Institutionen. Jeg vilde ikke anse det for nogen ideel Ordning af Telefondriften, om man fremtidig gik over til kommunal Drift, jeg kan kun anse det for rigtigt at styre mod Statsdrift, men indtil man kan naa det, maa man selvfølgelig søge at gøre de bestaaende Former saa rationelle som muligt, og i denne Hen-

sende har jeg ikke noget at udsætte paa det fynske Selskab. Men jeg mener dog at burde understrege dette, at Tendensen i det foreliggende Lovforslag peger ubetinget mod Statsdrift.

Dernæst vil jeg med Hensyn til den tvungne Voldgift sige, at det kan ikke nytte, at man ønsker tvungen Voldgift, naar man ikke kan faa den gennemført. Man vilde efter min Mening ved at stille dette Krav saa langt fra undgaa Arbejdsnedlæggelser, at man netop vilde faa saadanne i det Øjeblik, man gjorde Forsøg paa at indføre tvungen Voldgift ved Telefonselskabet. Jeg mener altsaa, at ved at nøjes med Bestemmelser, som ogsaa for Personalet synes rimelige, vilde man netop afværge Arbejdsnedlæggelse, og i den Henseende tror jeg, man er blevet staaende ved det rette: ved den tvungne Mægling og Adgang til Voldgift, naar Parterne er enige derom. Jeg mener i og for sig ikke, der er Grund til at tvivle om, at hvis der virkelig blev vedtaget en Lov om tvungen Voldgift, da vilde ogsaa Arbejderne og deres Repræsentanter rette sig derefter. Alligevel vilde jeg anse det for farligt at vedtage en saadan Lov, som ved hele sin Karakter maa siges at stride imod, hvad store Dele af Befolkningen anser for stemmende med deres Samvittighed og med, hvad der er rigtigt, og det vilde det være, hvis man ved Lov vilde paalægge nogen Pligt til at underkaste sig Vilkaar, han ikke synes om. Jeg tror, at dette vilde stride saa stærkt mod den almindelige Retsfølelse, at det ikke vilde blive accepteret. Det blev i sin Tid gennemført ved Privatbanerne, siger det ærede Medlem fra Assens, ved min Medvirkning. Ja, jeg maa have Lov til at sige: til min Overraskelse. Til min Overraskelse mødte det den Gang paa min Foranledning nedsatte Udvalg med en færdig Overenskomst, der indeholdt tvungen Voldgift, og det er aldrig faldet mig ind at bringe Forstyrrelse i en opnaaet Enighed. Men jeg tilstaar, at jeg var overrasket over det, og jeg føler mig ikke overbevist om, at det vil holde i Længden. Det afhænger af den Visdom, som lægges ind i de Kendelser, der afsiges i de enkelte Tilfælde. I øvrigt mener jeg at maatte sige om dette Spørgsmaal, at der er ikke andet Middel til at undgaa Arbejdsstandsning eller faa Ende paa Arbejdsstandsninger, som er etablerede, end at forhandle sig til Rette. Der er ikke anden Maade at komme igennem paa, og jo vanskeligere det bliver, des mere Umage